

ارزیابی مدل کامپیوتری توصیه کودی برای گندم در منطقه گلپایگان^۱

نصرت‌اله منتجبی، محمدجعفر ملکوتی و محمدسعید درودی^{۲*}

چکیده

به منظور ارزیابی کاربرد مدل کامپیوتری تهیه شده توسط مؤسسه تحقیقات خاک و آب برای توصیه کودی گندم در شرایط آب و هوایی گلپایگان و خاکهای با قابلیت هدایت الکتریکی مختلف، آزمایشی با چهار تیمار کودی، T_1 شاهد (بدون کوددهی)، T_2 توصیه مدل کامپیوتری، T_3 سی درصد کمتر از توصیه مدل کامپیوتری و T_4 سی درصد بیشتر از توصیه مدل کامپیوتری بعلاوه مصرف ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار سولفات پتاسیم برای بررسی اثر پتاس در شرایطی که به خاطر بالا بودن مقدار پتاسیم قابل استفاده خاک، مدل کود پتاسه توصیه نکرده است، در سال زراعی ۱۳۷۷-۷۸ انجام شد. این آزمایش در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با چهار تکرار در سه قطعه زمین با مشخصات فیزیکی شیمیایی خاک متفاوت با دو منبع آب با وضعیت شیمیایی مختلف، به مرحله اجرا در آمد. مقدار ازت کل، فسفر و پتاسیم قابل جذب در قطعه اول به ترتیب ۰/۱ درصد، ۶ و ۴۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم، در قطعه دوم به ترتیب ۰/۱ درصد، ۶ و ۴۳۰ میلی‌گرم در کیلوگرم و در قطعه سوم به ترتیب ۰/۱ درصد، ۲۶ و ۷۸۰ میلی‌گرم در کیلوگرم بود. قابلیت هدایت الکتریکی آب آبیاری قطعه اول و دوم ۴/۵۴۰ و قطعه سوم ۷/۳۶۰ دسی‌زیمنس بر متر بود. نتایج تجزیه آماری سه قطعه زمین بصورت مرکب نشان داد که کلیه تیمارهای کودی نسبت به شاهد افزایش عملکرد داشتند. در حالی که میانگین عملکرد دانه در تیمار شاهد (T_1) ۸۶۳ کیلوگرم در هکتار بود، در تیمارهای T_2 ، T_3 و T_4 به ترتیب ۳۹۴۲، ۲۳۲۱ و ۴۴۱۸ کیلوگرم در هکتار بود. اختلاف بین تیمارهای T_1 ، T_2 و T_3 از لحاظ آماری در سطح یک درصد معنی‌دار گردید. ولی بین تیمارهای T_2 و T_4 اختلاف معنی‌داری مشاهده نگردید. وزن هزار دانه در کلیه تیمارها نسبت به شاهد افزایش یافت. در تیمار (T_1) وزن هزار دانه ۳۲/۵۲ گرم در تیمارهای T_2 ، T_3 و T_4 به ترتیب ۴۶/۳۶، ۳۸/۸۳ و ۴۹/۹۳ گرم بود و بین تیمارهای T_2 و T_4 اختلاف معنی‌داری مشاهده نگردید. درصد پروتئین دانه در تیمارها نسبت به شاهد از نظر عددی افزایش یافت ولی فقط تیمار T_4 در مقایسه با تیمار T_1 اختلاف معنی‌داری را نشان داد. میزان پروتئین دانه در تیمار شاهد ۱۲/۶ درصد در تیمارهای T_2 ، T_3 و T_4 به ترتیب ۱۳/۴۵، ۱۳/۴۹ و ۱۳/۸۸ درصد بود. درصد ازت موجود در کاه تیمارها نسبت به شاهد افزایش معنی‌داری را نشان داد. مقدار ازت در تیمار شاهد ۰/۳۰ درصد و در تیمارهای T_2 ، T_3 و T_4 به ترتیب ۰/۳۷، ۰/۳۵ و ۰/۴۴ درصد بود. درصد فسفر، پتاسیم و کلر دانه تیمارها نسبت به شاهد اختلاف معنی‌داری را نشان ندادند ولی غلظت کلر در دانه نسبتاً بالا (۰/۱۹ درصد) بود.

واژه‌های کلیدی: گندم، شوری، کیفیت آب، ازت، فسفر، پتاس

^۱ این مقاله نستخرج از پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته خاکشناسی دانشگاه تربیت مدرس است.

^۲ به ترتیب کارشناس بخش تحقیقات خاک و آب اصفهان، استاد دانشگاه تربیت مدرس و کارشناس مؤسسه تحقیقات خاک و آب

* وصول: ۷۹/۴/۱۹ و تصویب: ۸۰/۲/۲۷

مقدمه

اراضی به دلیل حاکمیت تنش‌های شوری و خشکی پایین است.

سیمارد و دیگاهی (۱۹۹۳)، پتانسیل معدنی شدن ازت و مدل ریاضی مراحل معدنی شدن ازت را در ۲۰ خاک در چین بررسی نمودند. نتایج نشان داد مقدار کل ازت معدنی شده و پتانسیل مقدار معدنی شدن ازت با مقدار کل کربن و ازت ارتباط خیلی نزدیکی دارد. بنابراین پتانسیل معدنی شدن ازت با توجه به مقدار کربن و ازت کل موجود در خاک تخمین زده شد. همچنین نتایج نشان داد در این بررسی کلاس بافت خاک برای توصیه کودی ماده آلی مورد نیاز می‌باشد. گارسیا و هرناندز (۱۹۹۶) نشان دادند که غلظت نیترات (NO_3^-) و آمونیوم (NH_4^+) تحت تاثیر شوری قرار می‌گیرند. بطوریکه با افزایش قابلیت هدایت الکتریکی خاک تا هشت دسی زیمنس بر متر در حضور کلرور سدیم، غلظت نیترات خاک ۷۰ درصد کاهش یافت و در شرایطی که املاح محلول خاک را سولفات سدیم تشکیل می‌داد، غلظت نیترات ۵۰ درصد کاهش یافت. هو همکاران (۱۹۹۷)، اثر متقابل شوری و سطوح مختلف کودهای پر نیاز را بر روی گندم در یک آزمایش گلدانی در محلول غذایی بررسی کردند و دریافتند:

- تأثیر سوء شوری بیشتر در اوایل دوره رشد گیاه بوده و افزایش کود بطور قابل ملاحظه‌ای تأثیر منفی شوری را کاهش داد و تحمل به شوری گیاه را افزایش داد.

- با افزایش شوری، ارتفاع گیاه، تعداد برگ و تعداد پنجه کاهش یافت.

- بیشترین کاهش ارتفاع در گیاه در شوری زیاد و یا در غلظت کم مواد غذایی در مراحل اولیه رشد مشاهده شد. این موضوع در مراحل بعدی رشد گیاه تأثیر عادی داشت.

با افزایش روز افزون جمعیت و افزایش درآمد، تقاضا برای خرید مواد غذایی روز به روز افزایش می‌یابد. از این رو ضروری است که تولید مواد غذایی در واحد سطح افزایش یابد.

در اغلب اراضی زراعی کمبود یک یا چند عنصر غذایی وجود دارد. لذا دستیابی به یک برنامه توصیه کودی که بتواند با دقت قابل قبول نیاز به کودهای شیمیایی را برای کشتهای مختلف برآورد نماید برای ایجاد یک سیستم کشاورزی پایدار ضروری است. در یک برنامه عملی توصیه کودی، مقدار، نوع، زمان و روش مصرف کود با توجه به مسائل اقتصادی و اجتماعی تعیین می‌گردد. بخش عمده‌ای از اراضی کشور ما به دلیل قرار داشتن در منطقه آب و هوایی گرم و خشک و استفاده از منابع آب شور یا لب شور، مشکلات عدیده‌ای را برای رشد و نمو محصولات کشاورزی بوجود می‌آورد. آبهای با هدایت الکتریکی کمتر از ۴ دسی زیمنس بر متر هیچگونه کاهش نسبی عملکرد گندم ایجاد نمی‌کند ولی آبهای با شوری ۴/۹ تا ۶/۳ دسی زیمنس بر متر، ۱۰ درصد، ۶/۳ تا ۸/۷ دسی زیمنس بر متر، ۲۵ درصد، ۸/۷ تا ۱۳ دسی زیمنس بر متر، ۵۰ درصد و بیش از ۱۳ دسی زیمنس بر متر ۱۰۰ درصد عملکرد نسبی گندم را کم می‌کند. از اینرو مدیریت اینگونه اراضی نقش حیاتی در اقتصاد کشاورزی منطقه و مملکت دارد.

در شهرستان گلپایگان حدود ۱۲۰۰۰ هکتار اراضی شور و قلیا وجود دارد که عمدتاً به کشت غلات و بخصوص گندم اختصاص دارد. کیفیت آب آبیاری نیز لب شور تا شور است. دامنه تغییرات هدایت الکتریکی آب این منطقه از ۴ تا ۲۰ دسی زیمنس بر متر متغیر است. و عملکرد گندم در این

با غلظت مواد معدنی (K, Cl, Na) در برگ و ساقه بیشتر از دانه بود.

مهاجر میلانی (۱۳۷۷) اثر سطوح صفر، ۹۰، ۱۸۰ و ۲۷۰ کیلوگرم ازت در هکتار و سطوح صفر، ۶۰، ۱۲۰ و ۱۸۰ کیلوگرم K_2O را بصورت فاکتوریل در سه قطعه با قابلیت‌های هدایت الکتریکی آب آبیاری به ترتیب برابر ۶/۱، ۷/۵ و ۱۲ دسی زیمنس بر متر، بر عملکرد گندم مورد بررسی قرار داد. افزایش مصرف ازت موجب افزایش عملکرد گندم و افزایش مقاومت به شوری گردید و با افزایش شوری آب آبیاری عملکرد گندم کاهش یافت. در طرح دیگر نامبرده اثر سطوح صفر، ۹۰ و ۱۸۰ کیلوگرم ازت، سطوح صفر و ۹۰ کیلوگرم در هکتار P_2O_5 و سطوح صفر و ۱۲۰ کیلوگرم در هکتار (K_2O) بصورت فاکتوریل بر عملکرد گندم مورد بررسی قرار گرفت. افزایش شوری آب آبیاری موجب کاهش عملکرد گندم گردید، و مصرف ازت، پتاسیم و فسفر موجب افزایش عملکرد و افزایش مقاومت گندم به شوری گردید. میزان کاهش عملکرد دانه گندم با کاربرد آب با شوری ۷/۵ و ۱۲ دسی زیمنس بر متر به ترتیب معادل ۹/۹ و ۲۰/۴ درصد محاسبه گردید.

درودی و سیادت (۱۳۷۸) تأثیر مصرف سطوح صفر، ۶۰، ۱۲۰ و ۱۸۰ کیلوگرم K_2O را در سه قطعه با شوری‌های متفاوت آب آبیاری بر عملکرد و جذب عناصر غذایی بررسی نمودند. با افزایش شوری آب آبیاری عملکرد دانه، عملکرد ماده خشک، غلظت ازت، پتاسیم، کلسیم، منیزیم، آهن، روی و منگنز در برگ پرچم کاهش یافت و غلظت کلر، سدیم و بُر افزایش یافت. نتایج تحقیقات آنها نشان داد که در شرایط شوری کم تا متوسط بازده کود ازته حتی بیشتر از شرایط غیر شور بود بعلاوه اینکه مصرف ازت موجب افزایش مقاومت گندم به شوری می‌گردد ولی نیاز گندم به کودهای ازت، فسفر و پتاسیم در اراضی

- کوتاه شدن دوره رشد در شرایط تنش شوری یکی از دلایل کاهش عملکرد محصول است.

مولر (۱۹۷۸) در مطالعات خود به این نتیجه رسید که توصیه کودی کامپیوتری براساس سطح ازت باقیمانده در خاک، توصیه درستی برای ازت غلات به شمار می‌رود. آنزورگ (۱۹۷۹) به منظور اصلاح مصرف کودها در کشاورزی متمرکز، یک مدل کامپیوتری پیشنهاد کرد. در این مدل کودهای آلی و معدنی در نظر گرفته شدند.

گارسیا و هرناندز (۱۹۹۶) نشان دادند در شرایط تنش شوری، قابلیت استفاده ازت و کودهای ازته غنی از ازت آمونیوم، بدلیل کاهش میزان نیتروفیکاسیون در خاک و اتلاف ازت بصورت گاز آمونیاک، اندک می‌باشد. همچنین با افزایش مقدار ازت بدون توجه به نوع منبع ازته، غلظت کلرور سدیم در کاه کاهش یافت که این کاهش برای کلر در سطوح بالای ازت در سطح ۵ درصد معنی‌دار ولی برای سدیم معنی‌دار نشد. بطور کلی بدلیل اختلال تبدیل آمونیوم به نترات و همچنین فعالیت اندک آنزیم اوره‌از در شرایط شور، مصرف کودهای سولفات آمونیوم و اوره مناسب نبوده، در مقابل مصرف نترات آمونیوم به شرطی که شوری آب و خاک در حد کم تا متوسط باشد با رعایت تقسیط و با توجه به شاخص شوری کودها ترجیح دارد. هو و شامیدالتر (۱۹۹۷)، اظهار داشتند با افزایش شوری بدون توجه به غلظت مواد غذایی، غلظت سدیم و کلر در برگ و ساقه کاملاً افزایش یافته، در حالیکه غلظت پتاسیم و نترات کاملاً کاهش می‌یافت. علاوه بر آن غلظت کلسیم و منیزیم برگ با افزایش شوری کاهش یافته بود. از طرف دیگر افزایش نسبت سدیم به کلسیم در بافتهای گیاهی تأثیر سوء در عملکرد دانه گندم داشت. محققان اخیر همچنین دریافتند که همبستگی اجزاء تولید (برگ، ساقه و دانه)

قطعه اول به ترتیب ۱۶۸/۶، ۱۹۶ و صفر کیلوگرم در هکتار و در قطعه دوم به ترتیب ۱۱۴/۴، ۱۸۹ و صفر کیلوگرم در هکتار و در قطعه سوم به ترتیب ۲۴۷، صفر و صفر کیلوگرم در هکتار به ترتیب از کودهای اوره، فسفات آمونیوم و سولفات پتاسیم مصرف گردید. تیمار سوم (T₃) از مقدار هر یک از کودهای اوره توصیه شده در تیمار T₂ سی درصد کم کرده و مقدار کود مصرف شده در قطعه اول عبارت است از ۱۱۸/۰۲ کیلوگرم در هکتار اوره، ۱۳۷/۲ کیلوگرم در هکتار فسفات آمونیوم و در قطعه دوم مقدار اوره و فسفات آمونیوم مصرف شده به ترتیب ۸۰/۰۸ و ۱۳۲/۳ کیلوگرم در هکتار و در قطعه سوم فقط ۱۷۲/۹ کیلوگرم در هکتار اوره مصرف گردید و تیمار چهارم (T₄) به مقدار هر یک از کودهای توصیه شده در تیمار T₂ سی درصد اضافه کرده که مقدار اوره و فسفات آمونیوم مصرف شده در قطعه یک به ترتیب ۲۱۹/۱۸ و ۲۵۴/۸ کیلوگرم در هکتار بود و برای بررسی اثر پتاسیم مقدار ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار سولفات پتاسیم مصرف شد. در قطعه دوم مقدار اوره، فسفات آمونیوم و سولفات پتاسیم مصرف شده به ترتیب ۱۴۸/۷۳، ۲۴۵/۷ و ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار بود که سولفات پتاسیم به منظور بررسی اثر پتاسیم مصرف گردید. در قطعه سه مقدار ۳۲۱/۱ کیلوگرم در هکتار اوره مصرف گردید و برای بررسی اثر فسفر و پتاسیم در این خاکها مقدار ۵۰ کیلوگرم فسفات آمونیوم و ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار سولفات پتاسیم مصرف شد.

کودهای فسفات و پتاسه قبل از کاشت مصرف شد و ۱/۳ کود اوره قبل از کاشت و مابقی آن در دو نوبت به صورت سرک به خاک اضافه شد. از گندم رقم مهدوی به مقدار ۱۸۰ کیلوگرم در هکتار بعنوان بذر مصرف گردید که در اوایل آذرماه ۱۳۷۷ کاشته شد. در طول دوره رشد در زمستان و بهار ۶ مرتبه آبیاری به روش نشتی منطبق با مراحل رشد

شور برای سطح معینی از تولید بیشتر از شرایط غیر شور است. افزایش مصرف ازت موجب کاهش غلظت کلر در پرچم گردید. افزایش مصرف کود پتاسیم موجب افزایش غلظت کلر در برگ پرچم گردید.

کشاوری (۱۳۷۸) تأثیر مصرف مقادیر ازت از منابع نیترات آمونیوم، سولفات آمونیوم و اوره را بر عملکرد دانه گندم مورد مقایسه قرار داد. حداکثر عملکرد از مصرف ۲۳۰ کیلوگرم ازت معادل ۱۲۵ درصد مصرف خاکهای غیر شور حاصل شد. حداکثر عملکرد از تیمار نیترات آمونیوم حاصل گردید. تأثیر منابع مصرف ازت بر غلظت کلر در گاه گندم معنی دار شد ولی تأثیری در غلظت سدیم در برگ نداشت. برای ارزیابی و امکان استفاده از مدل توصیه کودی در گلپایگان که دارای خاکهای نسبتاً شور و زهکشی شده می باشد این طرح در سال زراعی ۱۳۷۷-۷۸ به اجرا درآمد.

مواد و روشها

برای انجام این مطالعه سه قطعه زمین که خصوصیات شیمیایی و فیزیکی متفاوتی داشتند و از دو منبع آب با خصوصیات شیمیایی مختلف آبیاری می شدند، در اراضی شور و سدیمی شمال گلپایگان انتخاب گردید. تمام خصوصیات فیزیکی و شیمیایی آنها با استفاده از روشهای متداول در آزمایشگاه های مؤسسه تحقیقات خاک و آب تعیین گردید. این آزمایش در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی، شامل چهار تیمار کودی و با چهار تکرار انجام گرفت. تیمارها عبارت بودند از: تیمار اول (T₁) - شاهد (بدون مصرف کود)، (T₂) - مدل کامپیوتری توصیه کودی: از این روش با توجه به تعداد آب آبیاری، شوری آب آبیاری، بافت خاک و مقدار ازت کل خاک، مقدار فسفر قابل جذب و پتاسیم قابل جذب، مقادیر کودهای ازته، فسفره و پتاسه مشخص می گردد. در

حاصله با نرم افزار MSTATC مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت و گروه بندی میانگین ها از طریق آزمون دانکن در سطوح یک و پنج درصد انجام شد.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه های فیزیکوشیمیایی نمونه خاکهای سه قطعه زمین آزمایشی قبل از کشت در جدول یک و نتایج تجزیه شیمیایی آب آبیاری در جدول دو نشان داده شده است.

فنونولوژیکی گندم صورت گرفت. در مرحله داشت به منظور مبارزه با علفهای هرز از علفکش تو-فور-دی بمیزان دو لیتر در هکتار استفاده شد. در مرحله برداشت محصول، از سطح ۶ متر مربع، به صورت کف بر، برداشت گردید و عملکرد دانه و کاه اندازه گیری شد. مقدار ازت برگ و دانه با استفاده از روشهای متداول در آزمایشگاه های مؤسسه تحقیقات خاک و آب اندازه گیری شده و براساس آن مقدار پروتئین دانه و درصد ازت کاه بدست آمد. نتایج

جدول ۱- نتایج تجزیه خاکهای تحت بررسی در کشت گندم اراضی شور دست شمال گلپایگان (۷۸-۱۳۷۷)

مزرعه سه	مزرعه دو	مزرعه یک	مزرعه	
			خصوصیات فیزیکوشیمیایی	
۵/۵	۵/۲	۴/۸	هدایت الکتریکی دسی زمینس برمتر	
۸/۱	۸/۰	۷/۹	اسیدیته گل اشباع	
۳۰/۵	۳۲/۵	۴۱/۰	کربنات کلسیم معادل (درصد)	
۱/۲۴	۱/۱۱	۱/۱۱	کربن آلی (درصد)	
۰/۱	۰/۱	۰/۱	ازت کل (درصد)	
۲۶/۳	۶/۰	۶/۲	فسفر قابل جذب (mg/kg)	
۷۸۰	۴۳۰	۴۰۰	پتاسیم قابل جذب (mg/kg)	
۵/۴	۴/۴	۵/۸	آهن قابل جذب (mg/kg)	
۱۲/۶	۷/۸	۶/۴	منگنز قابل جذب (mg/kg)	
۰/۵	۰/۵	۰/۵	روی قابل جذب (mg/kg)	
۱/۸	۱/۴	۱/۶	مس قابل جذب (mg/kg)	
SiC	SiC	SiC	بافت خاک	

جدول ۲- نتایج تجزیه آب آبیاری مورد استفاده در کشت گندم اراضی دشت شمال گلپایگان

مزرعه	هدایت الکتریکی دسی زمینس برمتر	اسیدیته گل اشباع	میلی اکی والان در لیتر						
			بی کربنات	کلر	سولفات	مجموع آنیونها	مجموع کلسیم و منیزیم	مجموع سدیم کاتیونها	
یک	۴/۵۴	۸/۰	۴/۸	۴۰	۱/۲	۴۶	۲۰	۲۶	۴۶
دو	۴/۵۴	۸/۰	۴/۸	۴۰	۱/۲	۴۶	۲۰	۲۶	۴۶
سه	۷/۳۶	۸/۰	۳/۸	۶۰	۱۱/۲	۷۴	۲۴	۵۰	۷۴

* تعداد دفعات آبیاری ۶ بار بوده است.

آب آبیاری قطعه اول و دوم به ترتیب ۴/۸ و ۴۰ میلی‌اکی‌والان در لیتر و در قطعه سه به ترتیب ۳/۸ و ۶۰ میلی‌اکی‌والان در لیتر بود که باعث محدودیت شدید بود. مقدار سدیم آب آبیاری قطعه یک و دو ۲۶ و مقدار آن در قطعه سه ۵۰ میلی‌اکی‌والان در لیتر بود که محدودیت ایجاد می‌نمود. ولی با توجه به SAR نمونه‌های آب (۸/۲۲ تا ۱۴/۴۳) و با توجه به هدایت الکتریکی آب از نظر تأثیر بر نفوذپذیری خاک محدودیتی به وجود نمی‌آورد اما از نظر مسمومیت یون سدیم، منبع آب مزارع یک و دو دارای محدودیت کم تا متوسط بوده و منبع آب مزرعه سه ایجاد محدودیت شدید می‌نماید. در این بررسی عملکرد دانه، کاه، عملکرد کل (دانه + کاه)، وزن هزار دانه، درصد پروتئین دانه و درصد ازت کاه اندازه‌گیری شد و نتایج مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. میانگین عملکرد دانه، کاه، وزن هزار دانه و درصد پروتئین دانه در سه قطعه آزمایشی و همچنین ترکیب سه قطعه به منظور بررسی اثر موقعیت در جداول ۳، ۴، ۵ و ۶ آمده است.

مقدار رس نمونه‌های خاک معادل ۴۰ درصد بود و با توجه به اینکه گندم در بافت خاک متوسط تا سنگین محصول بهتری تولید می‌کند لذا از لحاظ بافت محدودیتی وجود نداشت. PH خاک ۷/۹ الی ۸/۱ بود. هدایت الکتریکی عصاره اشباع خاکهای تحت بررسی، ۴/۸ الی ۵/۵ دسی زیمنس بر متر بود که هنگام جوانه زدن محدودیت ایجاد می‌کند. مقدار کربنات کلسیم خاک ۳۰/۵ الی ۴۱ درصد بود که باعث محدودیت می‌شد. میزان کربن آلی ۱/۱۱ و ۱/۲۴ درصد بود که وضعیت مواد آلی خاک مناسب بود. مقدار فسفر قابل جذب خاک در قطعات آزمایشی یک و دو کم ولی در قطعه سه ۲۶/۲ میلی‌گرم در کیلوگرم بود. مقدار پتاسیم خاک در هر سه قطعه زمین زیاد بود. غلظت روی پایین‌تر از حد بحرانی بود ولی آهن، منگنز و مس بیش از حد بحرانی در خاک وجود داشت. قابلیت هدایت الکتریکی آب آبیاری مورد استفاده برای قطعات یک و دو ۴/۵۴ دسی زیمنس بر متر و آب آبیاری قطعه سه ۷/۳۶ دسی زیمنس بر متر بود. مقدار بی‌کربنات و کلر

جدول ۳- میانگین نتایج عملکرد دانه، کاه، وزن هزار دانه و درصد پروتئین دانه در قطعه یک

تیمار	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد کاه (کیلوگرم در هکتار)	وزن هزار دانه (گرم)	پروتئین دانه (درصد)
T ₁	۸۲۳c	۱۴۱۳c	۳۰/۱۷c	۱۳/۳۹a
T ₂	۳۵۰۹a	۵۹۸۱a	۴۱/۴۴b	۱۳/۴۵a
T ₃	۲۴۴۹b	۴۲۰۵b	۳۴/۲۲c	۱۳/۴۴a
T ₄	۴۱۴۸a	۶۹۱۴a	۴۷/۳۳a	۱۳/۴۴a

* مقادیر ذکر شده میانگین چهار تکرار می‌باشد.

- میانگین‌های هر ستون که در یک حرف مشترکند مطابق آزمون دانکن در سطح ۵ درصد فاقد تفاوت معنی‌دار می‌باشند.

جدول ۴- میانگین نتایج عملکرد دانه، کاه، وزن هزار دانه و درصد پروتئین دانه در قطعه دو

تیمار	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد کاه (کیلوگرم در هکتار)	وزن هزار دانه (گرم)	پروتئین دانه (درصد)
T ₁	۹۴۴c	۱۴۷۲c	۳۴/۷۵c	۱۲/۷۷a
T ₂	۴۶۶۶a	۷۳۲۳a	۴۸/۰۰b	۱۳/۳۹a
T ₃	۲۳۷۵b	۴۴۰۶b	۴۸/۳۷۵C	۱۴/۰۲a
T ₄	۵۰۳۳a	۹۱۵۳a	۵۲/۲۰a	۱۳/۸۲a

* مقادیر ذکر شده میانگین چهار تکرار می باشد.

- میانگینهای هر ستون که در یک حرف مشترکند مطابق آزمون دانکن در سطح ۵ درصد فاقد تفاوت معنی دار می باشد.

جدول ۵- میانگین عملکرد دانه، کاه، وزن هزار دانه و درصد پروتئین دانه در قطعه سه

تیمار	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد کاه (کیلوگرم در هکتار)	وزن هزار دانه (گرم)	پروتئین دانه (درصد)
T ₁	۸۲۳c	۱۶۳۵C	۳۲/۶۲c	۱۱/۶۳ a
T ₂	۳۶۵۱a	۷۱۹۵ A	۴۹/۶۲b	۱۳/۵۱a
T ₃	۲۱۳۸b	۴۳۲۲B	۳۳/۸۷b	۱۳/۴۱a
T ₄	۴۰۷۵ a	۷۷۷۷ A	۵۰/۲۵ a	۱۳/۶۲a

* مقادیر ذکر شده میانگین چهار تکرار می باشد.

- میانگینهای هر ستون که در یک حرف مشترکند مطابق آزمون دانکن در سطح ۵ درصد فاقد تفاوت معنی دار می باشد.

جدول ۶- میانگین عملکرد دانه، کاه، وزن هزار دانه و درصد پروتئین دانه در سه قطعه

تیمار	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد کاه (کیلوگرم در هکتار)	وزن هزار دانه (گرم)	پروتئین دانه (درصد)
T ₁	۸۶۳c	۱۵۹۰c	۳۲/۵۲c	۱۲/۶۰ a
T ₂	۳۹۴۰a	۷۱۶۶ a	۴۶/۳۶b	۱۳/۴۵a
T ₃	۲۳۲۱b	۴۳۱۱b	۳۸/۸۳b	۱۳/۴۹a
T ₄	۴۴۱۸ a	۷۹۴۸ a	۴۹/۹۳ a	۱۳/۸۸a

* مقادیر ذکر شده میانگین دوازده عدد می باشد.

- میانگینهای هر ستون که در یک حرف مشترکند مطابق آزمون دانکن در سطح ۵ درصد فاقد تفاوت معنی دار می باشد.

بالا بودن فسفر قابل جذب خاک (۲۶ میلی گرم در کیلوگرم) می باشد. که با پیش بینی مدل کامپیوتری مطابقت دارد.

غلظت پتاسیم موجود در دانه در سه قطعه مزرعه آزمایشی، در هیچیک از تیمارها اختلاف معنی دار نسبت به شاهد نشان نداد ولی در مورد پتاسیم موجود در کاه در قطعات یک و دو، تیمار مدل کامپیوتری توصیه کودی، کمتر از شاهد و دیگر تیمارها بود. که این موضوع احتمالاً به دلیل مقدار عملکرد بالا در تیمار T_2 می باشد. در تیمار T_4 علیرغم عملکرد بالا چون کود پتاسه مصرف شده است. نسبت به شاهد اختلاف نداشت و بنابراین غلظت پتاسیم در کاه کاهش یافته است. بنابراین نتایج عملکرد کمی این تحقیق با نتایج مدل کامپیوتری توصیه کودی هماهنگی دارد. یکی از مشکلات این مدل اینست که فاکتورهای کیفی از قبیل درصد پروتئین دانه و کاه و مقدار عناصر معدنی موجود در دانه و کاه را مورد بررسی قرار نداده است. لذا توصیه می گردد مدل به شکلی طراحی گردد که مقدار کود مورد نیاز را متناسب با کیفیت مورد نظر پیش بینی کند.

برای بررسی اثر توام تیمارها و موقعیت مکانی قطعات آزمایشی با خصوصیات فیزیکی شیمیایی متفاوت خاک عملکرد دانه، کاه و عملکرد کل، وزن هزار دانه و درصد پروتئین دانه و ازت کاه اندازه گیری شد و مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت که در جدول شماره ۹ نشان داده شده است.

ارقام جدول ۹ و نتایج حاصله از تجزیه و تحلیل آماری نشان داد که عملکرد دانه، کاه و وزن هزار دانه تیمارهای کودی نسبت به شاهد افزایش داشته و اختلاف معنی دار بود ولی بین تیمارهای T_2 و T_4 اختلاف معنی دار مشاهده نگردید. مقدار

با توجه به ارقام جداول فوق و نتایج حاصله از تجزیه و تحلیل آماری مشخص شد که بین عملکرد دانه تیمارهای دوم و چهارم اختلاف معنی داری وجود نداشت. با عنایت به اینکه در تیمار دوم مقدار کود شیمیایی کمتری مصرف گردیده بود، تیمار مدل کامپیوتری مناسب ترین تیمار بود. عملکرد دانه، کاه و وزن هزار دانه تمامی تیمارها نسبت به شاهد افزایش نشان داد. نتایج تجزیه و تحلیل آماری نشان داد تاثیر تیمارهای کودی بر روی افزایش درصد پروتئین دانه، نسبت به شاهد تفاوت معنی دار نداشت. در این بررسی غلظت ازت، فسفر و پتاسیم در دانه و کاه در تمام تیمارها، در سه قطعه زمین اندازه گیری شد. همچنین اثر تیمارهای کودی بر مقدار ازت، فسفر و پتاسیم برداشت شده از خاک توسط دانه و کاه محاسبه گردید (جداول ۷ و ۸). نتایج نشان داد که مقدار ازت موجود در دانه و کاه در قطعه یک و دو در هیچیک از تیمارها اختلاف معنی دار با شاهد نداشته ولی قطعه سه مقدار ازت دانه در تیمار شاهد کمتر از تیمارهای دیگر بوده و اختلاف نیز معنی دار گردیده، ولی بین تیمارهای کودی، پروتئین دانه اختلاف معنی دار نشان نداد. در قطعه سه، تیمار چهارم که ازت بیشتری مصرف شده بود، مقدار ازت بیشتری در کاه وجود داشت. همه تیمارها نسبت به شاهد افزایش داشته و اختلاف معنی دار شده و بین تیمارها نیز اختلاف معنی دار وجود داشت. مقدار فسفر موجود در دانه در سه قطعه زمین در هیچیک از تیمارها نسبت به شاهد اختلاف معنی دار وجود نداشت. غلظت فسفر موجود در کاه در قطعه یک و دو در تیمار مدل کامپیوتری توصیه کودی بیشتر از شاهد و دیگر تیمارها گردید و در قطعه سه، مقدار فسفر موجود در کاه در هیچیک از تیمارها نسبت به شاهد اختلاف معنی دار نداشت که احتمالاً به علت

نتایج این آزمایش با آزمایشهای درودی و همکاران (۱۳۷۸) هماهنگی داشت. در صورتی که عملکرد کیفی دانه و کاه مورد توجه باشد، تیمار T₄ برتری داشته و می توان مقدار کود بیشتری نسبت به آنچه مدل کامپیوتری توصیه نموده است مصرف نمود. نتایج به دست آمده از قطعه سه حاکی است که علیرغم بالا بودن پتاسیم و فسفر قابل استفاده خاک، در تیمار T₃ که مقدار ازت کمتری از T₂ مصرف شد عملکرد کمی کاهش یافت که این بیانگر تاثیر ازت بر عملکرد است. بنابراین تفاوت موجود به خاطر ازت بود. همچنین نتایج نشان می دهد که این مدل از نظر کیفیت دانه و کاه قابل استفاده نیست و در تیمار T₄ که ازت بیشتری نسبت به T₂ مصرف گردید، مقدار پروتئین دانه و ازت کاه افزایش نشان داد.

پروتئین دانه تیمار T₄ از همه تیمارها بیشتر بوده و اختلاف نیز معنی دار بود. ولی بین دو تیمار T₂ و T₃ با شاهد اختلاف معنی دار وجود نداشت. میزان ازت موجود در کاه در تمام تیمارها بیشتر از شاهد بوده و اختلاف معنی دار بود.

تیمار T₄ مقدار ازت بیشتری از دیگر تیمارها داشت. مقدار کلر موجود در دانه (۱۹/۰ درصد) در هیچکدام از تیمارها نسبت به شاهد اختلاف معنی دار نشان نداد.

از ارقام جداول استنباط گردید اگر عملکرد کمی مورد نظر باشد، تیمار مدل کامپیوتری توصیه کودی (T₂) بهترین است زیرا با اینکه مقدار کود شیمیایی کمتری در مقایسه با تیمار T₄ مصرف گردیده بود ولی از نظر عملکرد تفاوت معنی دار بین آنها مشاهده نشد و

جدول ۹- اثر تیمارهای کودی بر میانگین نتایج عملکرد دانه و کاه، عملکرد کل، وزن هزار دانه مقدار پروتئین

دانه، مقدار ازت کاه و مقدار کلر دانه ترکیب سه قطعه زمین آزمایشی

تیمار	عملکرد دانه		وزن هزار دانه (گرم)	عملکرد کاه		ازت کاه
	(کیلوگرم در هکتار)	(درصد)		(کیلوگرم در هکتار)	(درصد)	
T ₁	۸۳۶c	۱۲/۶۰b	۳۲/۵۲c	۱۵۹۰C	۰/۳۰c	۲۴۵۳c
T ₂	۳۹۴۲a	۱۳/۴۵ab	۴۶/۳۶a	۷۱۶۶A	۰/۳۷b	۱۱۱۱۰a
T ₃	۲۳۲۱b	۱۳/۴۹ab	۳۸/۸۳b	۴۳۱۱B	۰/۳۴b	۶۶۳۱b
T ₄	۴۴۱۸a	۱۳/۸۸a	۴۹/۹۳a	۷۹۴۸A	۰/۴۴b	۱۲۳۷۰a

- میانگین هر ستون که در یک حرف مشترکند مطابق آزمون دانکن در سطح پنج درصد فاقد تفاوت معنی دار می باشند.

منابع مورد استفاده

- ۱- کشاورز، پ. ۱۳۷۸. بررسی عکس العمل گندم به منابع و مقادیر مختلف ازت تحت شرایط خاکهای شور. گزارش نهایی در حال انتشار. مرکز تحقیقات کشاورزی خراسان، مشهد، ایران.
- ۲- مهاجر میلانی، پ.، س. سعادت و ر. وکیل. ۱۳۷۸. تغذیه گندم در شرایط شور استان قم، موسسه تحقیقات خاک و آب، مجله علوم خاک و آب، ویژه نامه گندم، جلد ۱۲، شماره ۶، ص. ۱۷۹-۱۹۶. تهران، ایران.

- ۳- درودی، م. س. و ح. سیادت. ۱۳۷۸. تاثیر شوری آب آبیاری، کودهای سولفات پتاسیم و اوره بر عملکرد و غلظت عناصر غذایی در گندم، مجله علوم خاک و آب، ویژه نامه گندم، جلد ۱۲ شماره ۶. ص ۱۹۷-۲۱۸. موسسه تحقیقات خاک و آب. تهران، ایران.
- 4- Anzorge, K. H. 1979. Improved fertilizer in intensive agriculture by the development of a computer model. *Soil and Fertilizers*. 042-07860.
  - 5- Garcia, C., and T. Hernandez. 1996. Influence of salinity on the biological and biochemical activity of a calcicorthid soil. *Plant and Soil*, 178:255-263.
  - 6- Hu, Y., J. J. Oertli, and U. Schmid hatter. 1997. Interactive effects of salinity and macronutrient level on wheat. I. Growth. *J. of Plant Nutri.*, 20(9): 1162-1169.
  - 7- Hu, Y. and U. Schmid hatter. 1997. Interactive effect of salinity and macronutrient level on wheat. II. Composition. *J. of Plant Nutrition*, 20(9): 1169-1182.
  - 8- Muler, S. 1978. The role of the soil inorganic N content in N fertilization of cereals. *Soil and Fertilizers*, 0420-8066.
  - 9- Neubauer, W. 1989. Improvements in necessary fertilization of potatoes. *Soil and Fertilizers*, 055-07942.
  - 10- Symard, R. R., and A. Dayegamiye. 1993. Nitrogen-mineralization potential of meadow soils. *Can. J. of Soil Sci.*, 73:1/27-38; 43ref.

Evaluation of Fertilizer Recommendation for Wheat According to the Existing Computer Model in Golpaygan

M. Montajabi, M. J. Malakouti, M. S. Doroodi¹

Abstract

In order to evaluate the computerized fertilizer recommendation model developed by the Soil and Water Research Institute for wheat, an experiment was conducted in Golpaygan area designed in four treatments. T1= Control; T2= Computerized recommendation; T3= 30 percent less than T2; T4= 30 percent more than T2 + 150kg potassium sulfate (SOP).

This trial was designed in randomized complete block with four replications in three different regions with two different water sources in sodic/saline soil conditions. The trial was conducted in agricultural year 1998-99.

The concentrations of N, P, and K in the first plot were 0.1 percent, 6.2 and 400 mg/kg. In the second plot the values were 0.1 percent, 6.0 and 430 mg/kg respectively, and in the third plot the values were 0.1 percent, 26.2 and 780 mg/kg, respectively. Electrical conductivity for water in the first and the second plots was 4.54 and for third plot was 7.36 dS/m. Analysis of treatments showed that fertilizer treatments had a significant difference with the control.

Grain yield in T1 was 863 kg/ha and in T2, T3 and T4 were 3942, 2321 and 4418 kg/ha respectively. All treatments were significantly different from the control and the difference between T1, T2, T3 was significant ($P=0.01$), but the difference between T4 and T2 was not significant ($P=0.05$).

The weight of 1000 grains difference between treatments and control was significant. It was 32.52 gr in T1, and in T2, T3, T4 were 46.36, 38.83 and 49.93 and was not significant ($P=0.05$) between T2 and T4. Protein content was higher in treatments in comparison with the control and between T4 and control the difference was significant. Protein percentage in control was 12.6 and in T2, T3 and T4 were 13.45, 13.49 and 13.88, respectively. Nitrogen percentage in the straw was higher in treatments than control, and the difference was significant. Nitrogen percentage in straw in the control was 0.30, and in T2, T3, and T4 were 0.37, 0.35, 0.44 respectively. Chloride, P, and K concentrations in grain were not significantly different between treatments and the control.

Keywords: wheat, salinity, water quality, nitrogen, phosphorus, potash

¹ Respectively, Graduate Student and Prof. of Soil Sci. Dept., Tarbiat Modares Univ., and Research Staff, SWRI.